

لَقَدْ أَرْسَلْنَا رُسُلَنَا بِالْبَيِّنَاتِ وَأَنْزَلْنَا مَعَهُمُ الْكِتَابَ
وَالْمِيزَانَ لِيَقُومَ النَّاسُ بِالْقِسْطِ وَأَنْزَلْنَا الْحَدِيدَ فِيهِ بَأْسٌ
شَدِيدٌ وَمَنَافِعٌ لِلنَّاسِ وَلِيَعْلَمَ اللَّهُ مَنْ يَنْصُرُهُ وَرُسُلَهُ
بِالْغَيْبِ إِنَّ اللَّهَ قَوِيٌّ عَزِيزٌ

ما پیامبرانمان را با دلیل‌های روشن فرستادیم. همچنین، کتاب‌های آسمانی را فرستادیم و دین را که معیار سنجش است تا مردم قیام به عدالت کنند. آهن را (که در ساختن تجهیزات نظامی و...) به درد می‌خورد، آفریدیم تا خدا معلوم کند چه کسانی از ترس عذاب ندیده، دین الهی و پیامبران‌ش را یاری می‌کنند. زیرا خدا نیرومند شکست‌ناپذیر است. (۲۵ حدید)

سال‌های اول جنگ بود. دشمن به خاطر شکست در جبهه‌ها، شهرهای ما را موشک‌باران می‌کرد و ما نمی‌توانستیم جواب آن‌ها را بدهیم. ما فقط می‌توانستیم با گلوله‌های توپ، شهرهای مرزی عراق را بزنیم. تا اینکه مسئول توپخانه سپاه، که یک جوان تحصیل کرده اما خوش‌فکر بود طرح‌هایی را مطرح نمود و به سختی یک محموله موشک خریداری شد. بعد با کمک دولت سوریه، کار آموزش جوانان ایرانی آغاز شد و با سختی و خطرپذیری بسیار، کار مهندسی معکوس موشک‌ها انجام شد. هنوز جنگ ادامه داشت که اولین موشک‌های ایرانی ساخته و مورد آزمایش واقع شد. چندین مقر توپخانه و پادگان مهم در اطراف بغداد و حتی بانک مرکزی عراق مورد هدف واقع شد.

در ادامه معاونت موشکی سپاه، توسط همان مسئول توپخانه یعنی حسن تهرانی مقدم تاسیس شد و برخی جوانان انقلابی و تحصیل کرده

مشغول کار بر روی ارتقاء توان موشکی شدند.

اما در کشور ما و در طی دوران پهلوی، آمریکایی‌ها با ده‌ها هزار مستشار نظامی، کل توان نظامی کشور را در دست گرفته بودند، پول‌های هنگفتی از ما می‌گرفتند، اما سلاح‌هایی را به شاه تحویل می‌دادند که سلاح استراتژیک نبود. محمدرضا بارها تقاضای موشک کرده بود، اما اربابان آمریکایی او موافقت نکردند!

با پیروزی انقلاب و در دوران دفاع مقدس، نیروهای نظامی ما متوجه نقص توان نظامی شدند.

با اینکه ده‌ها میلیارد دلار خرج توان نظامی ایران شده بود، اما کارایی چندانی نداشت...

سردار حاجی‌زاده می‌گفت: در ایام جنگ، روزها و شب‌های زیادی را با حسن گذراندم و اینکه می‌گویم وقتی به چهره‌اش نگاه می‌کردی، صورت یک انسان بهشتی را می‌دیدی، واقعاً همین بود.

بارها شد که ما به همراه حسن به دلیل اینکه در تاریکی شب، خط خودی را گم کردیم، در آستانه اسارت قرار گرفتیم اما به او که نگاه می‌کردیم، با قلبی مطمئن به کارش ادامه می‌داد.

وقتی توپ‌های عراقی را به غنیمت گرفتیم، به دلیل شرقی بودن این توپ‌ها و اینکه برادران ما در ارتش، آموزش توپ‌های آمریکایی را دیده بودند، ما چندان تخصص و آموزشی برای بکارگیری آن‌ها نداشتیم، اما یکی از کارهای بزرگ حسن در سال ۶۱، تاسیس مرکز تحقیقات فنی توپخانه بود که ۷ ماه بعد تبدیل به مرکز تعمیرات توپخانه شد.

بواسطه اقدامات او بود که در اواخر سال ۶۲ و اوایل ۶۳ امکان ساخت کاتیوشا را پیدا کردیم و اولین سامانه نیز با مدیریت خود او ساخته شد. یادم هست بیشترین ارتباط و نزدیکی را با شهید بزرگوار صیاد شیرازی داشت به گونه‌ای که در طول سال‌های دفاع مقدس، هر وقت صیاد شیرازی، بنده و دیگر دوستان را می‌دید می‌گفت مراقب حسن باشید.

او می‌گفت: من حسن را خیلی دوست دارم چون تعصب او به نظام و تعصب ملی او، فراتر از تعصب سازمانی است.

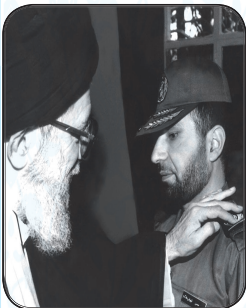

در سال‌های جنگ، طبق توافقی که با یکی از کشورهای عربی کرده بودیم، قرار شد تا به ما موشک بدهند، اما گرفتن آموزش از آن کشور ممکن نبود و قرار شد این آموزش در سوریه باشد. وقتی اولین گروه برای دوره آموزش به سوریه رفتند، گفتند مدت دوره دوسال است اما حسن و دوستانش بخاطر ضرورت جنگ، این دوره را شبانه روزی سه ماهه گذراندند! تازه بعد از این آموزش، کار موشکی ما آغاز می‌شد.

حسن، همان موقع تعدادی از بچه‌ها را فرستاد دانشگاه و برخی از دانشجویان با رشته‌های مرتبط را جذب کرد و کار آغاز شد، اگر امروز ما از تنوع موشکی بالایی با سوخت جامد و مایع و با انواع هدایت و کنترل‌ها برخورداریم و یا اینکه از این پایه برای تولید موشک‌های حامل ماهواره نیز استفاده می‌شود، این‌ها مدیون فکر حسن تهرانی مقدم بود. بعدها پهباد که سلاح روز دنیا شده بود، توسط همان گروه و همان فکر در ایران تولید و بعدها در جنگ در برابر داعش به خوبی از آن استفاده شد.

اما دشمن که از کار بزرگ تهرانی مقدم و نیروهایش آگاه شده بود چند بار او را ترور کرد که ناموفق بود، تا اینکه در آبان سال ۱۳۹۰ در جریان آزمایش موشکی، انفجاری در مرکز تحقیقات موشکی رخ داد و حاج حسن تهرانی مقدم به قافله شهدا پیوست. اما راه او توسط نیروهایش ادامه یافت و در جریان عملیات‌های الوعد الصادق، کار بزرگ او جهان استکبار را متحیر نمود.

نام: حاج حسن

نام خانوادگی: تهرانی مقدم

تاریخ تولد: ۱۳۳۶

تاریخ شهادت: ۱۳۹۰

مکان شهادت: اطراف تهران

مزار: بهشت زهرا (س) قطعه ۲۴

برای آشنایی بیشتر: کتاب خط مقدم

